

## Hof van Cassatie van België

### Arrest

Nr.

1. , en

2. ., samenwonende te

eisers,

vertegenwoordigd door mr. , advocaat bij het Hof van  
Cassatie, kantoor houdende te , alwaar  
keuze van woonplaats wordt gedaan,

**tegen**

**VLAAMS GEWEST**, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,

en van de directeur voor het Bestuur voor  
Ruimtelijke Ordening van

verweerder.

**I. Bestreden beslissing**

Het cassatieberoep is gericht tegen een arrest, op 17 maart 1997 gewezen door het Hof van Beroep te Antwerpen.

**II. Rechtspleging voor het Hof**

Afdelingsvoorzitter heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal heeft geconcludeerd.

**III. Middel**

De eisers voeren in hun verzoekschrift een middel aan.

***Geschonden wettelijke bepalingen***

*artikel 1385bis van het Gerechtelijk Wetboek, ingevoegd bij de wet van 31 januari 1980.*

***Aangevochten beslissingen***

*Het bestreden arrest van bevestiging zegt voor recht dat de verbeurde dwangsom op datum van de betekening van het bevel op 26 januari 1994, 541.000 BEF bedroeg :*

*a. op de volgende gronden uit de beschikking van de Beslagrechter in de Rechtbank van Eerste Aanleg te Hasselt van 14 maart 1995 die volgens het bestreden arrest dient bevestigd te worden en waarvan de redengeving door de appèlrechter werd overgenomen :*

*Ingevolge bouwinbreuken werden de eisers door het openbaar ministerie gedagvaard om stallen en een chalet gebouwd te hebben, zonder voorafgaande en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen en dit in stand te hebben gehouden. Bij vonnis van 18 december 1990 van de Correctionele Rechtbank te Hasselt, werden beide eisers veroordeeld tot een geldboete ... en beval de rechtbank dat de plaats in de vorige staat zou hersteld worden binnen het jaar van het in kracht van gewijsde gaan van dat vonnis. Beide eisers werden solidair veroordeeld om aan huidige verweerder een dwangsom te betalen van 1.000 BEF per dag*

*vertraging vanaf de dag volgend op het verstrijken van voormelde termijn van één jaar. De eisers tekenden hiertegen beroep aan en bij arrest van 5 juni 1991 van het Hof van Beroep te Antwerpen werd het eerste vonnis bevestigd. Dit vonnis en arrest werden betekend op 4 februari 1993 en bevel tot betaling werd betekend op 27 juli 1993 en 26 januari 1994 en zelfs op 23 januari 1995 ... De eisers stellen dat de dwangsom verjaard is. De dwangsom was slechts verbeurd na het in kracht van gewijsde gaan van het vonnis van de correctionele rechtbank. Gezien het beroep is het hoger vermeld arrest op 21 juni 1991 in kracht van gewijsde gegaan. De termijn waarbinnen het herstel had dienen te gebeuren was een jaar, zodat vanaf 20 juni 1992 de dwangsom verbeurd was. Artikel 1385 octies Ger. W. stelt dat er verjaring is na afloop van zes maanden. De gerechtelijke uitspraken werden op 4 februari 1993 betekend zodat enkel de periode van zes maanden hieraan voorafgaand verbeurd was, of vanaf 4 augustus 1992. Nadien is er telkens bevel betekend zodat er telkens stuiting van verjaring was. Dit houdt in dat de vorderingsmogelijkheid voor de periode van 20 juni 1992 tot 4 augustus 1992 verloren is gegaan... Er was dan bij de betekening op 26 januari 1994 verbeuring van de dwangsom van 541 dagen of 541.000 BEF zodat het bevel tot dit bedrag dient herleid te worden.*

*b. op de volgende gronden uit het bestreden arrest :*

*dat de bestreden beschikking dient bevestigd te worden en het hof van beroep naar de redengeving erin vervat, voor zoveel als nodig verwijst ; dat de eisers werden vervolgd wegens het wederrechtelijk bouwen van een chalet en twee aaneengesloten stallen te ; dat zij voor deze betichting werden veroordeeld door de Correctionele Rechtbank te Hasselt bij vonnis van 18 december 1990 ; dat rechtdoende op de burgerlijke vordering van verweerder, de eisers werden veroordeeld tot het herstel in de vorige staat binnen de termijn van een jaar en zulks onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 BEF per dag ; dat dit vonnis in hoger beroep werd bevestigd door het Hof van Beroep te Antwerpen bij arrest van 5 juni 1991 dat werd betekend op 4 februari 1993 ... dat verweerder genoegzaam bewijst dat de eisers deze verplichting tot herstel niet zijn nagekomen op de datum van de betekening van het genoemd bevel ... dat voor het overige de bestreden beschikking niet voor kritiek vatbaar is.*

### **Grieven**

*De dwangsom kan niet verbeurd worden vóór de betekening van de uitspraak waarbij zij is vastgesteld. Zowel de eerste rechter als de appèlrechter stelden vast dat het vonnis van de Correctionele Rechtbank te Hasselt van 18 december 1990 en het arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen van 5 juni 1991, waarbij de dwangsom vastgesteld werd, betekend werden op 4 februari 1993.*

*Het bestreden arrest heeft derhalve, met overname van de redengeving van de beschikking van de eerste rechter die volgens de appèlrechter niet voor kritiek vatbaar is, ten onrechte beslist heeft dat de dwangsom verbeurd was vanaf 4 augustus 1992 en dat er bij het bevel op 26 januari 1994 verbeuring was voor 541 dagen. De dwangsom werd aldus ten onrechte verbeurd verklaard vóór de betekening van de uitspraken waarbij zij werd vastgesteld (schending van artikel 1385bis Ger.W.).*

### **IV. Beslissing van het Hof**

Overwegende dat, luidens artikel 1385bis, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek, dat overeenstemt met artikel 1, lid 3, van de Eenvormige Wet betreffende de dwangsom, deze dwangsom niet kan worden verbeurd vóór de betekening van de uitspraak waarbij ze is vastgesteld ;

Overwegende dat de betekening tot doel heeft ter kennis van de schuldenaar te brengen dat de schuldeiser nakoming van de rechterlijke uitspraak verlangt ;

Dat die regel ook geldt, zoals blijkt uit het arrest van 25 juni 2002 van het Beneluxgerechtshof, wanneer de dwangsom wordt opgelegd door een correctionele rechtbank ;

Overwegende dat het arrest vaststelt dat het arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen van 5 juni 1991 het vonnis van de Correctionele Rechtbank te Hasselt bevestigt dat de eisers “ingevolge bouwwinbreuken” veroordeelt de “plaats in de vorige staat te herstellen binnen het jaar nadat de beslissing in kracht van gewijsde is getreden”, zulks “onder verbeurte van een

20 SEPTEMBER 2002

dwangsom van 1000 BEF per dag” ; dat het vaststelt dat het arrest van 5 juni 1991 op 4 februari 1993 werd betekend ;

Overwegende dat het arrest oordeelt dat de dwangsom, niettegenstaande er op dat ogenblik geen betekening was van de uitspraak waarbij de dwangsom werd vastgesteld, verbeurd wordt vanaf 4 augustus 1992 en op die grond het door eiser verschuldigd bedrag bepaalt ;

Dat het zodoende artikel 1385bis van het Gerechtelijk Wetboek schendt ;

Dat het middel gegrond is ;

**OM DIE REDENEN,**

**HET HOF,**

Vernietigt het bestreden arrest, in zoverre het uitspraak doet over de dwangsom en de kosten ;

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het gedeeltelijk vernietigde arrest ;

Houdt de kosten aan en laat de beslissing daaromtrent aan de feitenrechter over ;

Verwijst de aldus beperkte zaak naar het Hof van Beroep te Gent.

Aldus geoordeeld door het Hof van Cassatie, eerste kamer, te Brussel, door voorzitter \_\_\_\_\_, afdelingsvoorzitter \_\_\_\_\_, de raadsheren \_\_\_\_\_, en in openbare terechtzitting van twintig september tweeduizend en twee uitgesproken door voorzitter \_\_\_\_\_, in aanwezigheid van advocaat-generaal \_\_\_\_\_, met bijstand van griffier \_\_\_\_\_.